

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203977
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2514203977.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou, vo veci starostlivosti o maloletú T. D., T.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, dieťa matky: I.. G. D., T.. XX.XX.XXXX, H. X.Z. XXX/XX, D., štátny občan SR a otca Ľ. D., T.. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, štátny občan SR, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Y.T. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. M. XX, o úpravu styku otca s maloletou, o zvýšenie výživného a o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd s c h v a ľ u j e rodičovskú dohodu, ktorou sa mení rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/136/2012-57 zo dňa 17.01.2013 v časti o úprave styku otca s maloletou Natáliou, nasledovne:

„Otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každú nepárnu sobotu v čase od 9.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že si maloletú prevezme v mieste jej bydliska a na rovnakom mieste ju matke vráti. Otec je povinný oznámiť matke vždy najmenej 24 hodín vopred, že k zamýšľanému styku dôjde.“

II.

Návrh matky na zvýšenie výživného sa z a m i e t a .

III.

Návrh otca na zníženie výživného sa z a m i e t a .

IV.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 05.06.2014 podala matka na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala úpravy styku otca s maloletou za presne vymedzených podmienok s odôvodnením, že pri rozvode manželstva účastníkov konania bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ale jej styk s otcom nebol na žiadosť rodičov upravený. Dôvodom bola skutočnosť, že otec, ktorý pracuje ako štátny zamestnanec MV SR nemá pevný pracovný režim a pravidelné voľno počas víkendov, preto bolo obtiažné zadefinovať, v ktoré dni sa bude môcť stýkať s maloletou a vtedy ešte aj s maloletým synom Ľ. D., T.. XX.XX.XXXX. V súčasnosti však matka pociťuje potrebu úpravy tohto styku, pretože otec využíva priestor na kontakty s dieťaťom veľmi výnimočne, kontakt uskutočňuje v priemere raz mesačne a trvá od 10 minút do 2 hodín a o pripravovanom stretnutí s maloletou matku neinformuje. Matka s otcom neudržiava žiadny kontakt, otec sa u nej žiadnym spôsobom nedomáha kontaktu s deťmi, pričom ona nikdy nerobila prekážky a prieky v ich stretávaní.

V ten istý deň podala matka aj návrh na zvýšenie výživného na maloletú zo sumy 100,-eur mesačne na 200,-eur mesačne s účinnosťou od 01.06.2014 s odôvodnením, že pred rozvodom žila s oboma deťmi v oddelenej domácnosti, počas ktorého obdobia jej otec maloletých prispieval na obe deti vtedy sumou 100,-eur. V návrhu uviedla, že po úteku zo spoločného bytu sa matke podarilo dostať sa do bytu až o nejaký čas, kedy potrebovala ďalšie oblečenie a zistila, že otec jej vyhodil celý šatník, všetko zimné oblečenie vrátane obuvi a to isté sa stalo aj s oblečením pre syna, ktoré musela nanovo zabezpečiť. Maloletá je v období puberty, za posledný rok veľmi narástla a matka musela investovať nemalú čiastku na zabezpečenie jej ošatenia. Z tohto obdobia má preto dlhy vo výške 1.500,-eur, ktoré po častiach spláca. Po odchode otca zostal byť v dezolátnom stave, tento musela dať matka vymaľovať, musela vymeniť nefunkčnú pračku, televízor a vysávač. Keďže matka aj malol. T. majú bezlepkovú diétu, sú odkázané na mrazničku, v ktorej uchovávajú potraviny, ale to nezabránilo otcovi dať zrušiť prívod elektriny do bytu bez jej vedomia a súhlasu. Otec sa o deti nezaujíma, keď ho dcéra požiadala, aby jej kúpil bicykel, odmietol s odôvodnením, že na to nemá peniaze, pretože ide do Kene na dovolenku a rovnako jej odmietol prispieť na letný tábor. Všetky náklady na voľnočasové aktivity a dovolenky maloletej idú teda na účet matky, pretože otec si deti nikdy nevzal počas víkendu a mimo súdom určeného výživného s nimi nemá žiadne ďalšie náklady. Matka bola od 02.04.2014 do 19.05.2014 práceneschopná po operácii a kto sa o ne postará v čase jej rekonvalescencie. Prosila ho o pomoc a vyzývala k záujmu o deti, ale on sa vyžíva v tom, že sa jej nedarí a s deťmi žijú v nezdare. Matka je nútená vzhľadom k obmedzenému finančnému príjmu požičiavať si peniaze na preklenovacie obdobie.

Dňa 05.09.2014 podal otec návrh na tunajší súd na zníženie výživného na maloletú zo sumy 100,-eur na 27,13 eur mesačne s účinnosťou od 01.10.2014 s odôvodnením, že sa mu zmenila finančná situácia, ktorú zapríčinila svojim konaním sama matka maloletých. Dňa 31.08.2014 ukončil služobný pomer v policajnom zbore a od 01.09.2014 si podal žiadosť o výsluhový dôchodok z dôvodu dlhotrvajúcich zdravotných problémov a schválností matky maloletých, ktoré by časom mohli viesť k prepusteniu od zamestnávateľa (hoci jej tvrdenia sa nezakladali na pravde, bol za ne napriek tomu postihovaný), pričom matka sa mu viackrát vyhrážala, že sa postará, aby ho vyhodili z práce. Keďže mu deti nie sú ľahostajné našiel si aj napriek zdravotným ťažkostiam ďalšie zamestnanie ako pracovník SBS v Trnave s nástupom od 01.09.2014, aby mohol ako doteraz pokračovať v platení výživného vo výške 250,-eur. Dodatočne bolo potrebné doložiť preukaz SBS, o ktorý požiadal dňa 19.08.2014 Ministerstvo vnútra SR, no dňa 02.09.2014 bola jeho žiadosť zamietnutá z dôvodu evidovaného priestupku z roku 2013, ktorý bol vykonštruovaný a úmyselne podaný matkou maloletej so zámerom robiť mu prieky. Na základe tejto skutočnosti bol jeho nástup do zamestnania dňa 02.09.2014 anulovaný. Toho času býva u svojej priateľky, ktorej prispieva na domácnosť a jeho výdavky prekračujú aktuálny príjem, a preto by nebol schopný plniť súdom určenú výšku výživného na obe deti Natáliu a Ľuboša, ktorá suma spolu predstavuje 250,-eur mesačne.

Keďže návrh matky aj návrh otca spolu súvisia, súd ich spojil na spoločné konanie uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 5P/62/2014-4 zo dňa 19.09.2014 a ďalej o všetkých návrhoch konal pod spoločnou spisovou značkou 5P/39/2014.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, kolízneho opatrovníka aj maloletej Natálie, písomnými podaniami účastníkov konania, potvrdeniami o príjmoch a nevyhnutných výdavkoch oboch rodičov, potvrdením o návšteve školy maloletej a nákladoch s tým spojených, správou kolízneho opatrovníka z prešetrovaných pomerov, potvrdeniami Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, potvrdením Sociálnej poisťovne, pracovnou zmluvou matky a dohodou o zmene pracovnej zmluvy, pracovnou zmluvou otca, listom vlastníctva č. 176 a č.1832, rozhodnutím Ministerstva vnútra SR o priznaní výsluhového dôchodku, úverovými zmluvami, psychologickou správou Referátu poradensko-psychologických služieb, obsahom spisu tunajšieho súdu č.k. 10P/136/2012, ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 10P/136/2012 - 57, zo dňa 17.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.02.2013. Týmto rozhodnutím boli na čas po rozvode maloletá T. a jej v tom čase malol. brat Ľ. zverení do osobnej starostlivosti matky a obaja rodičia boli oprávnení deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého Ľ. sumou 150,-eur mesačne a malol. T. sumou 100,-eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred. Na žiadosť rodičov nebol styk otca s maloletými upravený. Ako vyplýva z obsahu rozvodového spisu, matka bola zamestnaná s čistým príjmom 580,-eur, bývala s maloletými u svojich rodičov, ktorým

prispievala sumou 200,-eur na domácnosť. Maloletá T. mala zvýšené výdavky z dôvodu celiakie, bola žiačkou 5-tej triedy ZŠ. Maloletý L. bol žiakom 2.ročníka strednej školy a nemal zdravotné problémy, mal však zvýšené výdavky v súvislosti s nákladmi na internát, kde platil 80,-eur. Otec mal čistý mesačný príjem 916,62 eur, pracoval v Trnave kam dochádzal autom, preto mal zvýšené náklady na cestovné a to cca 230,-eur mesačne, a keďže išlo o staré motorové vozidlo jeho ďalšie mesačné náklady na auto predstavovali 100,-eur, keďže každý mesiac musel niečo do auta kúpiť. Otec zostal bývať v spoločnom 3-izb. byte, kde má náklady na bývanie približne 180,-eur.

Matka k svojmu návrhu na úpravu styku otca s maloletou uviedla, že otec sa dcére ozýva približne 1x za 3 týždne, kedy jej píše sms s dvomi- tromi slovami ako „milujem ťa“ a podobne, avšak podľa nej toto na rozvíjanie ich vzťahu nestačí. Keďže pozná otca maloletých, chcela matka už pri rozvode určiť rozsah jeho styku s deťmi, ale otec sa vyjadril, že má záujem sa s deťmi všemožne stykať a nechcela ho preto obmedzovať s ohľadom na jeho prácu. Za trvania ich manželstva vzťah medzi otcom a deťmi budovala iba ona, avšak v súčasnosti sa už tento vzťah stratil, pretože po jeho odchode si matka aj deti uvedomili, že im už nechýba. V súčasnosti maloletá Natália matke uviedla, že si s ním už nemá čo povedať, neexistuje medzi nimi žiadny vzťah dôvery a rovnako syn účastníkov sa s otcom nestretáva. Matka trvala na presnom vymedzení rozsahu styku otca s maloletou, pretože o pripravovaných stretnutiach s maloletou matku doteraz neinformoval a takéto postupy znižuje jej autoritu u detí.

Otec k otázke styku s maloletou uviedol, že od odsťahovania manželky s deťmi k starým rodičom zostal bývať v ich spoločnom byte, kam za ním chodila viackrát do týždňa. Po rozvode sa v marci vrátili všetci späť na byt, kde spolu trávili každý deň. Matka maloletých ho však v júni 2013 zo spoločného bytu vyštvala schválnosťami a scénami a odvtedy sa jeho stretnutia s maloletou stali zriedkavejšie, závislé od nálady matky a práce otca u polície, keďže pracoval na zmeny aj počas víkendov a sviatkov. Uviedol, že matka bola vždy dopredu informovaná o jeho stretnutí s dcérou, (keďže mu aj dcéra prízvukovala, že sa najskôr musí spýtať mamy) a takto fungoval jeho styk s maloletou až do mája 2014, počas ktorej doby otec obe deti pravidelne podporoval či už finančne alebo vecne, alebo formou kreditu, stravy či spoločných výletov. Na nájomné v byte prispieval až do apríla 2014, čím sa tiež podieľal nad rámec súdom určeného výživného na ich výžive. Nie je pravdou, že sa o deti nestaral, staral sa o ne celý život, v určitých obdobiach viac ako matka. Donedávna pôsobil ako policajt v Trnave, kde syna na internáte v Trnave pravidelne navštevoval a dával mu aj peniaze. S dcérou mal veľmi dobré vzťahy, volávali si a do apríla 2014 si ju k sebe brával každý druhý týždeň, aj keď u neho nenocovala. Keďže dcéra má bezlepkovú diétu, vždy ju zobral na obed do špeciálnej reštaurácie v Piešťanoch, vždy jej niečo kúpil a dal jej vreckové, pričom každá návšteva maloletej ho stála spolu s cestovným a vreckovým okolo 50,-eur. Po jeho odsťahovaní zo spoločného bytu matka otočila deti proti nemu a na súde predbežným opatrením žiadala zakázať vstup do bytu (uznesením OS Piešťany, č.k. 4C/108/2014-18 zo dňa 09.06.2014 súd uložil otcovi povinnosť zdržať sa vstupu do 3-izb.bytu č. 11 vo vchode 22 na 6.poschodí bytového domu č.s.361 vo Vrbovom, ktoré uznesenie však bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/581/2014 - 61 zo dňa 11.09.2014 zmenené tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý). Od jeho odchodu z bytu sa stretnutia s maloletou odohrávali väčšinou vonku na ulici a v obchodných domoch, keďže sa zdržiaval u svojej matky, neskôr u známych v podnájme, tam však mal zákaz maloletú vodiť. Uviedol, že 16.05.2014 si maloletú mal prevziať, no po hádke s matkou pred dcérou táto s ním odmietla ísť. Matka mu odvtedy bezdôvodne zabraňuje v styku s dcérou, ktorá je pod jej negatívnym vplyvom, hoci nemá dôvod otca odmietiť. Pár krát mu odpísala na e-maily, sms správy a zdvihla telefón, avšak otec už cítil vplyv matky a jej zmenený postoj k nemu. Osobný kontakt s maloletou sa v súčasnosti úplne prerušil. Dôvodom prečo jeho stretnutia s maloletou následne už neboli také časté, je teda samotné správanie matky, ktorá sýti deti klamstvami o otcovi, osočuje ho, ohovára a chodí s výmyslami na políciu, maloletej zakázala chodiť k otcovej matke a dokonca deti donútila podať na neho trestné oznámenie za jej výmysly. Všetko čo bolo medzi otcom a deťmi matka zničila a v súčasnosti je jeho vzťah s deťmi natoľko narušený, že komunikácia s nimi neexistuje. Deti mu však chýbajú a má naďalej záujem stykať sa s nimi. Žiadal preto, aby súd upravil jeho styk s maloletou v rozsahu každej nepárnej soboty v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná v určenom čase pred bytom účastníkov dcéru riadne pripravenú odovzdať otcovi a ten je povinný v určenom čase na tom istom mieste dcéru odovzdať matke.

Matka poprela, že by vzťah otca k maloletým bol taký, ako ho vykreslil otec, naopak ich vzťah bol vždy plytký a podľa nej otec ich vlastne nikdy nemal rád. Styk s maloletou prebiehal tak, že otec jednoducho telefonicky oznámil dcére, že za ňou príde a ostatné ho nezaujímalo. Nie je pravdou, že sa dcéra

musela matky na to pýtať, naopak matka bola absolútne otcom obchádzaná. Dcéra zo strachu pred jeho výbušnou povahou, vulgarizmami a hrubosťou vždy so všetkým súhlasila, aby predišla konfliktom s otcom. V súčasnosti dcéra odmieta s otcom akokoľvek komunikovať a stýkať sa s ním s ohľadom na jeho správanie a nezaujem o ňu. Pri všetkých občasných stretnutiach otec pred dcérou len osočoval matku, sťažoval sa ako sa má zle, spomínal jej stále, že matku zničí, napádal slovne všetkých jej blízkych a podobne, pričom sa vôbec nezaujímal ako sa má dcéra, čo by si priala, po čom túži a podobne. Preto aj matka trvá na tom, aby styk otca s maloletou bol presne vymedzený a vzhľadom k tomu, že otec často dohodnutý termín stretnutia na poslednú chvíľu zrušil (čo oznamoval len zaslaním SMS maloletej), trvala matka na tom, aby jej otec oznamoval, či sa na stretnutie s dcérou dostaví.

Súd uložil účastníkom zúčastniť sa konzultácie na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany a z psychologickkej správy zo dňa 17.10.2014 bolo zistené, že maloletá má vybudovanú vzťahovú väzbu k oboj rodičom, ale v súčasnosti je citovo viac naviazaná na matku, ktorá je pre ňu najdôležitejším výchovným činiteľom, na ktorú sa obracia so svojimi potrebami a osoba s ktorou si rozumie. Ambivalentný vzťah s otcom je výsledkom pretrvávajúcich partnerských nezhôd medzi rodičmi, do ktorých je maloletá neustále zaťahovaná, ako aj z rozsahu stretávania s otcom, ktorý jej neumožňuje si vzťah s otcom budovať. Veci neprispieva ani deštruktívna komunikácia medzi rodičmi a vzájomné osočovanie rodičov pred maloletou, ktoré narušujú jej psychickú pohodu, núti ju rozhodovať sa medzi oboma rodičmi, čím zažíva konflikt lojality. Na konzultácii u psychológa sa rodičia dohodli, že otec sa bude s Natáliou stýkať každý nepárny víkend od soboty o 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., avšak k schváleniu dohody súdom v tomto znení nedošlo. Na nasledujúce pojednávanie dňa 01.12.2014 matka priviedla malol. T., ktorá žiadala byť vypočutá a z jej výsluchu súd zistil, že má záujem sa s otcom stýkať avšak bez prespávania a to 2x do mesiaca, je jej jedno či v sobotu alebo v nedeľu približne od 9.00 hod. tak, že by s otcom strávila obed a v poobedňajších hodinách by sa vrátila domov. Na základe výpovede maloletej navrhol otec úpravu styku s malol. v každom nepárnom týždni vždy v sobotu od 9.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že maloletú si prevezme v mieste jej bydliska a na rovnakom mieste ju matke vráti, k čomu matka uviedla, že nebráni sa akejkoľvek úprave styku a súhlasí s tým, čo otec navrhol, avšak žiadala, aby po predchádzajúcich skúsenostiach súd uložil otcovi povinnosť oznámiť matke vždy vopred najmenej 24 hodín, že k zamýšľanému styku dôjde. S takouto dohodou o úprave styku otec súhlasil.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 odsek 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť styk otca s maloletou, pretože doterajšia absencia tejto úpravy vyvoláva zbytočne medzi rodičmi konflikty a neprospieva vzťahom v rodine. Je nežiadúce a v rozpore so záujmami maloletej, aby tieto stretnutia boli také zriedkavé ako v posledných mesiacoch, rovnako nie je namieste, aby stretnutia prebiehali živelne a prípadne aby matka bola obchádzaná pri dojednávaní stretnutia medzi otcom a maloletou, pretože matka má maloletú vo svojej osobnej starostlivosti a musí byť bezpodmienečne informovaná vopred o ich zamýšľanom styku. V konaní obaja rodičia prezentovali svoj záujem na presnom vymedzení rozsahu stykov otca s maloletou, pričom otcovi už takejto úprave v súčasnosti nebránia žiadne pracovné povinnosti ako tomu bolo v minulosti. Dohoda o úprave styku, ku ktorej rodičia napokon po vykonanom dokazovaní dospeli, je podľa názoru súdu v záujme maloletej, keďže rešpektuje právo maloletej a aj právo otca na udržiavanie pravidelného vzájomného kontaktu a súčasne berie do úvahy aj názor maloletej Natálie, ktorá prejavila záujem s otcom sa stretávať, avšak si nepriala u neho nocovať. Navrhnutý styk v rozsahu každej druhej soboty od 09.00 hod. do 15.00 hod. sa preto v súčasnosti javí ako primeraný a súd nevidel žiadny dôvod, pre ktorý by rodičovskú dohodu nemal schváliť. Súd preto dohodu schválil a súčasne na žiadosť matky, voči ktorej otec nemal žiadne výhrady, upravil aj povinnosť otca oznámiť matke vždy najmenej 24 hodín vopred, že k zamýšľanému styku dôjde.

Pokiaľ ide o úpravu výživného, otec nesúhlasil so zvýšením výživného a matka nesúhlasila s jeho znížením. Súd preto preskúmal majetkové pomery oboch rodičov a odôvodnené potreby maloletej Natálie a zistil nasledovné:

Otec dňa 31.08.2014 ukončil služobný pomer v policajnom zbore a v súčasnosti poberá od 01.09.2014 výsluhový dôchodok vo výške 611,14 eur mesačne. Ako vyplýva z rozhodnutia MV SR súčasne mu bolo priznané odchodné 12.227,46 eur. Iné príjmy nemá. Býva v spoločnej domácnosti so súčasnou partnerkou v dome v jej výlučnom vlastníctve, kde sa podieľa na úhrade polovice spoločných nákladov, spolu s nimi býva partnerkina maloletá dcéra. Okrem mal. T., na ktorú platí výživné 100,- eur, má naďalej vyživovaciu povinnosť voči študujúcemu synovi L. vo výške 150,- eur, iné vyživovacie povinnosti nemá. Matka je zamestnaná ako učiteľka základnej školy vo Vrbovom s priemerným čistým mesačným príjmom za posledných 12 mesiacov 672,30 eur, poberá prídavky na obe deti vo výške 47,04 eur, peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov mal. Natálie na diétne stravovanie za r. 2013 vo výške 36,77 eur a výživné od otca na deti vo výške 250,- eur. Aj matka má okrem mal. Natálie ešte vyživovaciu povinnosť voči plnoletému L., s oboma deťmi býva sama. Obaja rodičia sú naďalej spoluvlastníkmi 3-izbového bytu a garáže vo Vrbovom, pričom ešte neprebehlo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré je predmetom súdneho konania. Otec vlastní tiež osobné motorové vozidlo zn. Ford, r.v. 1991 a 1/4 rodičovského domu.

Otec v konaní uviedol, že dňa 31.08.2014 ukončil služobný pomer v policajnom zbore z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných problémov, keďže tento rok bol dva razy práceneschopný pre problémy s tlakom a nohou v dôsledku pracovného úrazu spred dvoch rokov, preto po vzniku nároku na výsluhový dôchodok, túto možnosť využil, avšak počas výpovednej lehoty si súčasne hľadal ďalšie zamestnanie, aby mohol naďalej platiť výživné v doterajšej výške. Podľa predloženej pracovnej zmluvy z 26.08.2014 mal otec nastúpiť do firmy ŽOS Bezpečnosť, spol. s.r.o. Trnava ako člen zásahovej jednotky od 01.09.2014 do 28.02.2015, avšak podmienkou nástupu bolo podanie žiadosti na MV SR o povolenie nosenia zbrane. Otec uviedol, že toto povolenie napokon nezískal z dôvodu evidovaného priestupku, ktorý si vymyslela matka a hoci k prešetreniu k priestupku nedošlo, otec jednoducho pokutu radšej zaplatil, pretože matka sa napriek opakovaným predvolaniam nedostavovala na OÚ Piešťany, preto má v evidencii tento priestupok. Otec predložil súdu Zoznam trestov a zákazov za trvania jeho zamestnania (priebeh služby na útvaroch MV SR a PZ), ktorými preukazoval, že žil vždy slušne, nemal žiadne tresty a zákazy, manželke ani deťom nikdy neublížil. Keďže však v dôsledku evidovaného priestupku nezískal povolenie ohľadne nosenia zbrane, nemohol do nájdeného zamestnania nastúpiť o čom predložil potvrdenie ŽOS Bezpečnosť, spol. s.r.o. k jeho žiadosti o prijatie do pracovného pomeru, z ktorého vyplýva, že nespĺňa podmienky spoľahlivosti podľa § 14 ods. 1 písm. b) zák. č. 473/2005 Z.z. a preto pracovná zmluva nemohla byť podpísaná, takže v súčasnosti je teda otec bez zamestnania a poberá iba výsluhový dôchodok 611,14 eur. Ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že povolenie nosiť zbraň nezískal, nie je viac ani možné, aby sa zamestnal niekde inde ako SBS, pričom práve toto bola pre neho adekvátna práca vzhľadom k jeho zdravotnému stavu. Na preukázanie zdravotných problémov predložil súdu potvrdenie lekára, že sa lieči na arteriálnu hypertenziu, denne užíva lieky a mal by dodržiavať

špeciálnu diétu. Otec ďalej uviedol, že je síce pravdou, že dostal odstupné vo výške 12.227,46 eur, avšak v súvislosti s odchodom do civilu, kedy súčasne nastala situácia, že manželka ho vyhnala z vlastného bytu, musel si požičať od svojej priateľky Y. Y. pôžičku vo výške 12.000,-eur, nakoľko nemal na účte žiadne peniaze a preto odchodné slúžilo na vrátenie tejto pôžičky. Na preukázanie tohto tvrdenia otec súdu predložil zmluvu o pôžičke zo dňa 03.07.2014, ktorou mu požičala Y. Y. sumu 12.000,-eur ako bezúročnú pôžičku s povinnosťou vrátiť jej ich jednorazovo v lehote do 31.03.2015. Otec žije v spoločnej domácnosti s touto súčasnou partnerkou v dome v jej výlučnom vlastníctve, kde mesačné náklady predstavujú plyn 200,-eur, elektrinu 50,-eur, vodné a stočné 21,-eur za 3 mesiace a čistenie žumpy 40,-eur každý druhý mesiac, z čoho otec platí polovicu (t.j. plyn 100,-eur , elektrinu 25,-eur, žumpu 20,-eur každý druhý mesiac, vodu cca 5,-eur mesačne). Otec si navyše platí svoj telefón 30,-eur a lieky mesačne vo výške cca 30,-eur. Na benzín minie cca 50,-eur a má tiež jednorazové výdavky na servis auta. Na meno jeho partnerky si vybavili hypotekárny úver na sumu 25.000,-eur, z ktorého zaplatila časť kúpnej ceny bytu a tento spláca po 180,-eur mesačne po dobu 15 rokov, pričom otec sa podieľa na splátkach úveru sumou 90,-eur. Otec si tiež platí životnú poisťku 20,-eur, internet 8,-eur, telefón 30,-eur, hygienu 20,-eur a výživné 250,-eur, v ktorých nákladoch nie je zahrnutá strava, ošatenie, poistenie auta, servis auta, daň za garáž, komunálny odpad Vrbové. Otec poukázal na to, že matka má k dispozícii každý jeden mesiac sumu 1.114,-eur a využíva pre dcéru možnosť nákupu bezlepkových potravín v lekární približne s 80% zľavou. Syn vlastní 2 autá a motorky v celkovej hodnote 6.000,-eur, fajčí a do školy jazdí autom, čo nesvedčí o ťažkej finančnej situácii matky. Poukázal tiež na to, že nebola potreba aby matka zakupovala nový televízor, vysávač a sedáciu súpravu, keďže tieto veci boli v byte bez poškodenia a plne funkčné. Podľa jeho názoru je finančná situácia matky veľmi dobrá a výdavky, ktoré uviedla sú nepravdivé a premrštené.

Matka uviedla, že ako pedagóg by podľa platovej tarify mala dosahovať 588,- eur a to, že jej príjem je vyšší, je výsledkom jej osobného nasadenia, keďže si priberá nadčasy, má príplatok za vedenie triedy aj dvoch krúžkov aby si privyrobita. Mesačne platí nájomné 170,- eur, náklady na energie (plyn, elektrina) 47,- eur, komunálny odpad 4,- eur, poplatky za rozhlas, TV a internet 28,- eur, poistenie domácnosti 8,30 eur. Uviedla, že na kúpu práčky si vzala úver, ktorý spláca po 53 eur, na benzín minie približne 50,-eur a ďalší úver spláca po 35,- eur. Otec jej na bývanie prispieval do februára 2014 polovicou nájmu, čo matka považovala ako príspevok na výživu detí nad rámec súdom určeného výživného, odvtedy nad rámec výživného nijakým spôsobom neprispieva. Matka preukázala, že v súčasnosti má nedoplatok na bytovom družstve vo výške 517,72 eur, pričom tento datuje z obdobia jej manželstva s otcom maloletej, ona sama má ako osobitné výdavky iba telefón vo výške 40,- eur a životnú poisťku 20,- eur, avšak v dohľadnej dobe bude nútená zrejme vyplatiť otcovi podiel na spoločnej nehnuteľnosti v súvislosti s ich majetkovým vyporiadaním. Uviedla, že náklady na výživu detí účastníkov sa od rozvodu podstatným spôsobom zmenili, plnoletý syn je v maturitnom ročníku, čaká ho stužková slávnosť, ktorá je finančne nákladná, pričom jeho bežné mesačné náklady predstavujú spolu 260,- eur, keďže platí internát 20,- eur, stravu v školskej jedálni 60,- eur, telefón 30,- eur, vreckové 50,- eur, školské potreby 15,- eur, ošatenie 40,- eur, cestovné 10,- eur, športové aktivity 20,- eur, lieky 15,- eur. Pokiaľ otec v konaní uvádzal, že syn je majiteľom dvoch áut a motorky v hodnote 6.000,- eur, nie je to pravda, vlastní iba jedno staršie osobné vozidlo VW Passat v hodnote 2.000,- eur, na ktoré si sám nasporil z brigád a prevažnú časť kúpnej ceny uhradil z vyplatenej poisťky, ktorú dostal vo veku 19 rokov. Keďže študuje na Dopravnej priemyslovke v Trnave, má vzťah k motorizmu a všetky opravy si realizuje sám a hradí výdavky spojené s autom z príjmov, ktoré má z brigád. Otec stále platí na syna výživné, avšak táto povinnosť mu skončí v budúcom roku. Dcéra T. za posledné 2 roky veľmi narástla, preto bolo potrebné zakupovať jej novú obuv a ošatenie na všetky ročné sezóny. Mesačne minie na ošatenie 30,- eur, školské potreby 10,- eur, v tomto školskom roku bude maloletá absolvovať lyžiarky výcvik, ktorý stojí 120,- eur, okrem toho sa venuje športu (hrá volejbal za športový klub v Novom Meste nad Váhom) čo vyžaduje aj materiálne zabezpečenie a uhrádzanie nákladov na cestovanie, takže mesačné náklady predstavujú cca 25,-eur. Dcére matka platí telefón vo výške 10,- eur mesačne a životnú poisťku 10,60 eur. Maloletá má problémy so zubami a na odporúčanie zubného lekára by mala nosiť fixný strojček, ale matka si to nemôže z finančných dôvodov dovoliť, pretože by mal stáť okolo 500,-eur a navyše sú platené všetky nasledovné pravidelné kontroly. Navyše dcéra má zistené 3 zubné kazy, ktoré je potrebné opraviť predtým, ako jej bude nasadený fixný strojček, ale matka teraz na to nemá peniaze, minulý rok ju jedna oprava pokazeného zubu stála 27,70 eur. Dcéra má tiež veľké komplexy z odstavajúcich uší, je v puberte a tento problém, ktorý by vyriešila operácia je opäť finančne nákladný. Maloletá, ktorá trpí celiakiou, má zvýšené náklady na bezlepkovú diétu cca 30,- eur, poberá síce 37,- eur ako kompenzáciu týchto nákladov, ale táto zľava, ktorou argumentoval otec, sa vzťahuje iba na múku. Matka považovala tvrdenia otca o jeho

výdavkoch za nepravdivé, poukázala na príliš vysoké náklady na plyn uvádzané otcom vo výške 200,- eur (z ktorých sumu 100,-eur platí otec), ale aj vysoké náklady na elektrinu, poukázala tiež na to, že nie je dôvod aby platil životnú poisťku - načo si založil novú, keď po rozvoze zrušil životnú poisťku, ktorú si platil za trvania manželstva vo výške 40,-eur. Vytýkala otcovi, že trávil dovolenku v Keni, a namietala tiež ním uzavretú zmluvu o pôžičke vo výške 12.000,- eur s jeho priateľkou. Poukázala aj na to, že pri rozvoze otec uvádzal náklady na benzín 230,- eur na cestu do práce a 100,- eur mesačne na opravu vozidla, ktoré výdavky už dnes nemá, keďže nepracuje. Tvrdila, že otec má podľa nej príjmy z kšeftovania s autami, čo preukazovala výtláčkom inzerátov z internetového portálu „Bazoš“, kde otec uverejňuje predaj dvoch motoriek a jedného auta. Nesúhlasila ani s tým, aby sa otec podieľal sumou 90,-eur na hypotéke, ktorú si vzala na dom jeho partnerka a v jeho situácii považovala platenie tejto sumy za nadštandardné, bola tiež toho názoru, že otec ukončil pracovný pomer svojvoľne a nie je pravdou, že príčinou ukončenia pracovného pomeru je ona a ňou podané trestné oznámenia. Pokiaľ ide o tvrdenie otca, že si vymyslela priestupok voči nemu, v dôsledku ktorého nemohol nastúpiť do nového zamestnania, toto obvinenie matka odmietla s poukazom na skutočnosť, že pokiaľ toto otec tvrdí, spochybňuje prácu polície a keby tomu tak bolo, neboli by mu uložené pokuty. Trestné oznámenia, ktoré na otca podala, neboli vymyslené a sú spôsobené otcovou arogantnou, agresívnou a sebeckou povahou. Poukázala tiež na to, že ako podielový spoluvlastník rodičovského domu, v ktorom býva jeho sestra, by sa mohol domáhať od užívajúcich nájomcov nájomného.

K výhradám matky, že otec by mal platiť menej ako polovicu nákladov, pretože spolu s nimi žije aj dcéra otcovej partnerky, otec uviedol, že si delia všetko na polovicu, a jeho partnerka tiež nerieši, či on zje viac ako ony dve, alebo že sa on častejšie sprchuje. Pokiaľ ide o uverejnené inzeráty, otec uviedol, že inzerát na auto sa týka jeho starého Forda, ktorý sa snaží už rok predať (cenu znížil z 1.800,- eur na 1.300,- eur) a motorky patria susedovi, ktorý ho požiadal, aby mu ich predal, pričom z predaja nemá žiadnu províziu. Otec ďalej uviedol, že odchodné dostal za odslúžené roky u polície, kde si zničil zdravie a matka nemá na tieto peniaze nárok. Pokiaľ ide o dovolenku v Keni, tejto sa nezúčastnila ani dcéra jeho partnerky, išli tam len oni dvaja.

Kolízny opatrovník odporučil súdu schváliť rodičovskú dohodu o úprave styku otca s maloletou, návrh otca na zníženie výživného odporučil zamietnuť, keďže zníženie nie je v záujme maloletej a pokiaľ ide o návrh matky na zvýšenie výživného, ponechal rozhodnutie na úvahe súdu.

Podľa § 62 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre mal. dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Porovnaním zisteného skutkového stavu v r. 2013 a v súčasnosti bolo zistené, že tu nie je dôvod na to, aby bola výška výživného zmenená.

Náklady maloletej sa za uplynulé obdobie podstatným spôsobom nezmenili, táto bola v čase rozvodu v 5. triede ZŠ a v súčasnosti je v 7. triede ZŠ, teda stále navštevuje druhý stupeň základnej školy, pričom už v čase rozvodu mala zvýšené výdavky v súvislosti celiakiou, ako má aj v súčasnosti, maloletá je naďalej v období zvýšeného rastu, čo vyžaduje pravidelné dokupovanie ošatenia a obuvi. Súd v konaní zistil mierny nárast jej nákladov spôsobený tým, že sa začala venovať mimoškolskej činnosti, ktorá ju mesačne stojí cca 25,- eur a v tomto ročníku má aj jednorazový výdavok na lyžiarsky výcvik (120,- eur), ktoré zvýšené výdavky ale nepredstavujú podstatnú zmenu pomerov na strane maloletej, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného. Pokiaľ ide o matkou uvádzané zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť, tieto preukázala príjmovým dokladom o zaplatení sumy 27,72 eur za zubné ošetrenie v r. 2013, oznámením o vykonaní preventívnej prehliadky maloletej u zubára dňa 21.11.2014, ktorej záverom je konštatovaná potreba ďalšieho ošetrenia a výmenným lístkom k zubnému ortodontovi. Z týchto dôkazov vyplývajú v podstate zatiaľ vynaložené bežné výdavky na zubnú starostlivosť, pretože od rozvodu uhradila na zubára celkovo sumu 27,72 eur, čo je cca 14,- eur ročne. Hoci však ďalšie nadchádzajúce výdavky neboli matkou preukázané, súd jej tvrdenie o nutných výdavkoch vo výške cca 500,- eur za fixný aparát posúdil ako vierohodné s ohľadom na vedomosť súdu o obdobných nákladoch detí v iných súdnych konaniach, takže je pravdepodobné (nie však isté), že takýto výdavok maloletá v budúcnosti bude mať. Ide však o výdavky smerujúce do budúcnosti, pričom súd musí vychádzať zo stavu, ktorý je tu v čase jeho rozhodnutia, kedy ale tieto výdavky maloletej neboli ani isté (bude totiž závisieť od posúdenia špecialistu, ku ktorému je matka zatiaľ iba s maloletou odporučená, ktorý musí rozhodnúť, či je fixný aparát naozaj potrebný, ak áno, či pôjde o jednostranný alebo obojstranný a aká bude jeho cena), navyše otec v konaní výslovne uviedol, že cenu fixného strojčeka dcére zaplatí on. Pokiaľ ide o náklady na prípadnú estetickú plastickú operáciu uší maloletej, tieto tvrdenia matky neboli žiadnym dôkazom podložené, preto súd takéto neurčité a nepodložené náklady nemohol vziať pri rozhodovaní do úvahy.

Matkin príjem oproti r. 2013 mierne stúpol zo sumy 580,- eur na 672,30 eur, pričom spolu s prídavkami na obe deti, peňažným príspevkom na kompenzáciu zvýšených výdavkov na diétne stravovanie a výživného od otca má mesačne k dispozícii 1.006,11 eur, takže jej celkový príjem oproti r. 2013 sa zvýšil. Zároveň ale vzrástli aj jej náklady na bývanie, pretože v súčasnosti ich už platí sama a pribudli jej výdavky v súvislosti s čiastočnou úpravou bytu a výmenou starých spotrebičov, ktoré súd považoval za dôvodné (nemožno spravodlivo od matky žiadať, aby užívala staré a nefunkčné spotrebiče) a ako také ich u matky zohľadnil. Súčasne sa matka musí vo zvýšenej miere podieľať na priebežne rastúcich výdavkoch detí, na ktorých sa otec už nepodieľa. Tu treba uviesť, že v konaní bolo zistené najmä zvýšenie nákladov u plnoletého syna Ľuboša, ktorý je v maturitnom ročníku, ale toto je potrebné riešiť v samostatnom konaní. Otcov príjem od posledného rozhodovania súdu poklesol zo sumy 916,62 eur, z ktorej súd naposledy vychádzal, na sumu 611, 14 eur, ktorú dosahuje v súčasnosti. Súd posudzoval pritom otázku, či k zníženiu príjmov došlo z objektívnych dôvodov, alebo jeho zavinením a dospel k záveru, že otca zo zníženia príjmu nemožno viniť. Ak totiž odišiel do výsluhového dôchodku, využil tým iba jeho zákonom zakotvené právo, pri ktorom zákonodarca zohľadňoval náročnosť povolania policajta. Ak teda splnil podmienky odchodu do výslužby, nemožno mu zníženie príjmu pripisovať na vrub o to viac, že tak urobil okrem iného v dôsledku zdravotných problémov, ktoré súdu preukázal. Navyše otec, hoci to nebola jeho povinnosť, pretože mal zabezpečený dôchodok, mal záujem obstarat' si primeranú prácu, túto sa mu síce pre nesplnenie podmienok nepodarilo získať, ale zistené skutočnosti nenasvedčujú tomu, že by sa otec zámerne vyhýbal získaniu výhodnejšieho (resp. vyššieho) príjmu a tým sa snažil vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti. Súd preto dospel k záveru, že otcov príjem je nižší z objektívnych dôvodov. Pokiaľ ide o jeho výdavky, tieto v porovnaní so stavom v čase posledného rozhodovania poklesli, jednak z dôvodu nižších nákladov na bývanie - v r. 2013 zostal bývať v spoločnom byte, kde uhradil náklady vo výške 180,- eur a v súčasnosti prispieva na bývanie priateľke sumou 140,- eur, keď tieto súd napriek výhradám matky považoval za dôvodné v časti platenia polovice nákladov na bývanie u priateľky, a došlo najmä k zníženiu nákladov na cestovanie do práce v Trnave, ktoré otec uvádzal v r. 2013 vo výške 230,- eur na pohonné hmoty a ďalších 100,- eur na opravy vozidla, keďže má staré auto. V súčasnosti už posledne menované výdavky nemá, pretože do práce nedochádza, takže ako dôvodný mu súd uznal náklad na pohonné hmoty vo výške 50,- eur a primerane so zúžením používania vozidla niet dôvodu na také nákladné opravy vozidla ako predtým. Súd uznal otcovi výdavky na lieky 30,- eur, životnú poisťku 20,-eur, internet 8,-eur, telefón 30,-eur, neuznal mu však sumu 90,- eur titulom platenia

polovice úveru, nakoľko zmluvu o úvere uzavrela jeho partnerka a nie on a nehnuteľnosť, ktorá bola za úver nadobudnutá, nepatrí jemu ale jeho partnerke. Súd však zároveň nemohol opomenúť skutočnosť, že otcovi bolo rozhodnutím zo dňa 06.10.2014 priznané odchodné vo výške 12.227,- eur, ktoré do istej miery kompenzuje zníženie príjmu a je dôvodom, pre ktorý nie je namieste požadované zníženie výživného. Otec síce predložil súdu zmluvu o pôžičke vo výške 12.000,- eur, uzavretú s jeho partnerkou dňa 03.07.2014, ale súd nepovažoval tento dokument za dôkaz vierohodný, majúci za to, že bol účelovo pripravený s ohľadom na účastníkov zmluvy (keďže partnerka otca, ako veriteľ zmluvy o pôžičke, bola osobne zainteresovaná na výsledku tohto konania, o čom svedčí aj jej osobné zastupovanie otca v spore v snahe zabrániť zvýšeniu výživného, resp. docieľiť jeho zníženie, nakoľko prípadná zmena by zasiahla do rozpočtu oboch partnerov), navyše súd u otca nezistil žiadny dôvod na to, aby si v júli 2014 musel požičať takú významnú sumu na preklopenie finančne náročného obdobia, ktoré tvrdil otec. Otec bol predsa do augusta 2014 riadne zamestnaný a poberal pravidelný plat, a od septembra 2014 začal poberať výsluhový dôchodok, ktorý mu postačuje na pokrytie bežných nákladov a v októbri 2014 mu bolo priznané odchodné, pričom k významnému zvýšeniu jeho výdavkov, ktoré by odôvodňovalo túto pôžičku, u neho nedošlo (jedine ak by súd vzal do úvahy náklady na finančne náročnejšiu dovolenku, tieto však súd nemohol ako dôvod takejto pôžičky uznať). Otec bol síce toho názoru, že odchodné vzhľadom k jeho charakteru, by nemalo byť považované za jeho príjem na účely určenia výživného, ale s týmto jeho názorom sa súd nestotožnil, pretože ide o príjem ako iný, ktorý má vplyv na životnú úroveň rodiča, pričom v zmysle Zákona o rodine dieťa má právo na tejto životnej úrovni rodiča sa podieľať. Berúc teda do úvahy aj vyplatenú sumu odchodného, otec má na najbližších 5 kalendárnych rokov stabilný čistý mesačný príjem (rozpočítajúc odchodné na 60 mesiacov, t.j. 203,78 eur mesačne) minimálne vo výške 814,92 eur, ktorý mu v najbližších rokoch postačuje na to, aby platil výživné v doposiaľ určenej výške 250,- eur, pričom suma 100,- eur sa stále javí ako primeraná odôvodneným potrebám maloletej, ktoré neboli podstatným spôsobom zmenené a súčasne predstavuje z takto určeného otcovho mesačného príjmu 30%, čo je suma, v akej je v zmysle ustálenej súdnej praxe povinný prispievať na výživu rodič zo svojho príjmu - po zohľadnení skutočnosti, že tak, ako je tomu v súdenom prípade, na výživu detí okrem súdom určeného výživného už otec v súčasnosti ničím iným neprispieva.

Po takomto zhodnotení zisteného skutkového stavu súd zamietol návrh matky na zvýšenie výživného aj návrh otca na zníženie výživného s tým, že aktuálne nastavené výživné na maloletú je primerané jej odôvodneným potrebám ako aj možnostiam a schopnostiam otca.

O trovách konania súd rozhodol s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže toto konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní od jeho doručenia.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.z.:

1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, 2/ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala pred súdom, 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súdprvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.